

ادامه از صفحه اول

زنگ خطر برای برنامه ششم توسعه

۱. وابستگی بیش از اندازه اقتصاد به درآمدهای نفتی که توسط دولت استحصال می‌شوند و بیشتر وظایف به سوی آن سوق می‌یابند

۲. تمرکزگرایی بیش از اندازه دولت و علاقه‌مندی آن به کنترل بر همه امور، حتی اموری که در ماهیت نباید دولتی باشند. برای حل‌وفصل این مشکلات هریک از قوا باید مستقلا کار خودشان را انجام دهند. این استقلال به معنی آن نیست که نباید با هم همکاری کنند. برنامه‌های توسعه، راهنمای عمل کل نظام است. برنامه‌های پنج‌ساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جایگاه رسیدگی به بنیادی‌ترین مسائل کشور و حل‌وفصل آنهاست. مرور پنج برنامه توسعه پنج‌ساله گذشته نشان می‌دهد که برای کاستن از بوروکراسی عظیم و کوچک‌سازی و جایک‌سازی دولت، گام اساسی برداشته نشده و دولت در سه دهه گذشته همچنان بزرگ‌تر شده است. ولی این انتقادها سازنده نیستند زیرا به ریشه مشکلات یعنی وابستگی اقتصاد به درآمد نفت و تمرکزگرایی بیمارگونه در مدیریت دولتی کوچک‌ترین اشاره‌ای نمی‌کنند. پنج برنامه گذشته، رشد اقتصادی هشت درصدی را به مردم وعده می‌دادند. اخیرا معلوم شد که رشد اقتصادی واقعی نزدیک به منفی شش درصد بوده است! در سال‌های اخیر که دولت با مشکلات کسری بودجه مواجه بوده است، دولتمردان هم‌گاه به خود اجازه می‌دهند آشکارا از مشکلات سخن بگویند. آیا علت آن درونی است یا بیرونی؟ منظورم از علت بیرونی مشخصا تحریم‌های اقتصادی هستند. تحریم‌ها تاثیر داشته‌اند ولی بیشتر مشکلات بودجه معلول عوامل درونی است. یک اقتصاد تک‌محصولی خودبه‌خود مستعد تحریم است، ولی اقتصاد مولد را نمی‌توان تحریم کرد. امروزه بزرگ‌ترین رقیب اقتصادی آمریکا کشور چین است. آمریکا اگر می‌توانست شاید چین را هم تحریم می‌کرد. از همه مهم‌تر اینکه بررسی‌ها ساختار بودجه دولت نشان می‌دهد، بخش بزرگی از درآمدهای نفتی همواره به مصرف جاری می‌رسند و بخش عمده هزینه‌های جاری صرف پرداخت حقوق و دستمزد به شمار آنبوه حقوق‌بگیران و مزدبگیران دولتی می‌شود. اساسا هزینه‌های جاری باید از محل درآمدهای جاری تامین شوند و درآمد فروش نفت را نباید درآمد جاری، بلکه باید سرمایه تلقی نمود. درآمدهای جاری دولت به دلیل کاهش فعالیت‌های اقتصادی در بخش خصوصی و پائین‌بودن درآمدهای مالیاتی دولت به میج‌روی پاسخ‌گوی هزینه‌های جاری نیست. حتی بخشی از درآمدهای مالیاتی که در بودجه‌های سنوالتی نوشته می‌شوند صوری هستند. برای مثال بخش قابل‌توجهی از درآمدهای مالیاتی دولت را مالیات بر حقوق کارکنان دولت تشکیل می‌دهد، که اصالتا درآمد به شمار نمی‌روند. همچنین بخشی از درآمد فروش خدمات درآمد واقعی به حساب نمی‌آیند، قیمت تمام‌شده بسیاری از خدمات دولتی بالاتر از بهایی است که از مشترکان دریافت می‌شود. در مورد اینکه آیا نبود سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی (قبل از احیا در دولت یازدهم) بر مشکلات نظام اداری افزوده است، گاه گمان می‌رود که تعطیل‌شدن سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، تاثیر نامطلوبی بر شیوه مدیریت دولتی گذاشته است. باید پذیرفت که این سازمان بیش از آن هم عملا تعطیل بود و با تدوین بودجه‌های سالیانه غیرعملیاتی و تدوین برنامه‌های ناکارآمد توسعه، فقط به حیات ظاهری خود ادامه می‌داد. واقعیت این است که ساختار ناکارآمد برنامه‌های توسعه، ترکیب نامتناسب و نامطلوب بودجه و بزرگ‌شدن بی‌اندازه دولت ریشه‌های مشترکی دارند و یک موضوع هستند که از دیدگاه‌های متفاوت بدان‌ها نگریسته می‌شود، فعالیت این سازمان زمانی می‌تواند امیدوارکننده باشد که در سازوکارهای کلی نظام اداری و اجرایی کشور بازنگری اساسی شده باشد. سازمان امور اداری و استخدامی کشور که متولی سازمان‌دادن به مدیریت نظام اداری مملکت بود، امروز بی‌مسئول مانده و بر معضلات افزوده است. اگر برنامه ششم هم بر منوال برنامه‌های قبلی تدوین شده، بهتر است هرگز به مجلس ارائه نشود. پرسش این است که آیا تدوین‌کنندگان برنامه توانایی تدوین برنامه‌های بهتر را نداشته‌اند؟ مشکل نه آن ناتوانی تدوین‌کنندگان، بلکه از شیوه تدوین برنامه است. تا زمانی‌که مدیریت عمودی اعمال می‌شود، برنامه‌ها هم از بالا به پایین نوشته می‌شوند. این برنامه‌ها خودبه‌خود ماهیت توسعه‌ای نخواهند داشت زیرا هیچ یازخوردی از پایین به بالا را بر نمی‌تابد.

بازگشت همه بسوی اوست

با اندوه فراوان درگذشت بانوی نیکوکار ، فرهیخته و عالیقدر سرکار خانم **شیرین آذربا** (مجتهدی) مالک قنادی شیرین را به اطلاع دوستان و آشنایان می رسانیم .

مراسم نکوداشت آن والا مقام روز شنبه ۲۱ آذر ماه از ساعت ۱۵/۳۰ الی ۱۷ در مسجد جامع شهرک غرب واقع در بلوار فرحزادی ، ابتدای خیابان حسن سیف برگزار می گردد .

از سوی خانواده ، بستگان و کارکنان قنادی شیرین

دانیال دهقان:
براساس میانگین جهانی از ۱۷۷ کشور مورد سنجش، ۷۰ درصد کشورهای جهان بالای ۵۰درصد گرفتار فساد هستند که نشان می‌دهد بیشتر کشورها به‌طور جدی درگیر فساد هستند.
دراین‌میان و براساس آخرین آمار منتشرشده در سازمان شفافیت بین‌الملل (TI) در سال ۲۰۱۴، نمره ایران در میان ۱۷۷ کشور مورد بررسی، ۲۷ از ۱۰۰ در ادراک فساد اداری است.
براساس آمار این سازمان، بدترین رتبه ایران در فساد اقتصادی، مربوط به سال ۲۰۱۰ (۹۰-۹۱) یعنی دوره عملکرد دولت دهم با فراگیرشدن تحریم‌های اقتصادی علیه ایران بود که در نهایت منجر به فساد اقتصادی گسترده و بی‌سابقه‌ای در تاریخ اقتصادی ایران شد.
در این راستا، همایشی با عنوان «مبارزه با فساد و ارتقای سلامت اداری» در اتاق تهران برگزار شد.

مصطفی پورمحمدی /وزیر دادگستری نظام بانکی یا اقتصاد نیست

سال گذشته اجلاس ویژه مبارزه با فساد با حضور سران قوا برگزار شد که نزدیک به ۱۴ نفر از مقامات ارشد و عالی‌رتبه کشور در آن سخنرانی کردند، تاکنون اقدامات خوبی برای مبارزه با فساد انجام شده و دولت نیز در این راه جدی است. واقعا از هر دری که فساد وارد شود، از در دیگر ارتقا، رشد و توسعه خارج می‌شود. باید به این نکته توجه داشته باشیم که سلاست مالی و اداری بسیار مهم است به‌خصوص پس از بحرام و لغو تحریم‌ها. اگر سازوکارها اصلاح نشود، غلوزنجیر سنگین‌تری خواهیم داشت، باتوجه به اینکه یکی از عوامل تشدید فسادها، خود تحریم‌ها هم بوده است بنابراین بحث تحریم و نقش آن در توسعه فساد باید جدی گرفته شود.

موضوع تحول و رشد اقتصادی در سیاست‌های اقتصاد مقاومتی حاکم است که در کلیات برنامه ششم توسعه هم باید رعایت و اعمال شود. اگر به مقوله مبارزه با فساد توجهی نشود، شاهد فساد و ازبین‌رفتن ظرفیت‌های اقتصادی، کاهش بهره‌وری، هرز سرمایه، ازبین‌رفتن سرمایه اجتماعی و کاهش رشد اقتصادی خواهیم بود بنابراین برای مبارزه با فساد باید به صورت جدی برنامه‌ریزی کنیم ضمن اینکه دولت عزمی جدی برای مبارزه با فساد دارد که این امر را در اقدامات و برنامه‌ریزی‌های دو سال اخیر دولت می‌توان مشاهده کرد.

مردم از شعار خسته شده‌اند. سعی هم نداریم شعار بدسیم و فضاسازی درگیر. به‌طوری‌که در روحانی در موضوع مبارزه با فساد بالاست و یکی از برنامه‌های مهم روحانی در رای اعتماد وزرا در مجلس همین موضوع مبارزه با فساد بوده است و یکی از رویکردهای مهم دولت در این راه پیشگیری است که بیش از هر راه دیگری مورد توجه است. دولت روحانی برای اولین‌بار در تاریخ توانست جلو بزرگ‌ترشدن دولت را بگیرد، به‌طوری‌که در ۲۰۵ سال گذشته حتی یک تقسیمات کشوری انجام نشده است. در صورتی‌که نمایندگان مجلس به‌دنبال تقسیمات کشوری هستند بنابراین این موفقیت دولت در این زمینه رکوردی است که در تاریخ بی‌سابقه است، دولت حتی جلو جذب نیرو را هم گرفته است. در ابتدای دولت شاهد ورود ۵۰۰هزارنفری نیرو از دولت قبیل بودیم اما تاکنون جلو جذب نیرو را هم گرفته‌ایم مگر اینکه جذب نیرو با آزمون بوده باشد درغیراین‌صورت دولت نیرو از بیرون جذب نکرده است. از سوی دیگر دولت هزینه‌های جاری خود را به‌شدت کاهش داده و همچنین از منابع بانکی و پول پرقدرت استفاده نکرده است.

زمین یکی از مواد تحریک رانت در ۶۰ سال گذشته بوده است و اکنون نیز درگیر این موضوع هستیم و تغییر کاربری‌ها را به‌شدت کنترل می‌کنیم و این موضوع با وسواس زیادی پیگیری می‌شود. ضمن اینکه واگذاری اراضی دولتی را تقریبا به صفر نزدیک و متوقف کرده‌ایم.

البته پرونده‌های زمین‌خواری به تاریخ این دولت برنمی‌گردد بلکه برای یک دهه گذشته است اما نمی‌گویم اکنون چنین اتفاقاتی رخ نمی‌دهد اما درمبارزه با آن جدیت داریم. بحث دیگر، قانون‌مداری است که عدم رعایت آن فسادانگیز است. در سال ۹۱ حدود ۳۳ درصد مصوبات توسط هیات تطبیق نقض شد و این رقم در سال ۹۲ بعد از تحویل‌گرفتن دولت در مردادماه و بعد از هفت‌ماه کنترل به سه‌درصد و در سال ۹۳ به یک‌درصد رسید. این رقم نشان‌دهنده این است که دولت در

اجرای قانون عملکرد خوبی داشته و قانون را اجرا کرده است بنابراین یکی از منافع فساد بی‌ظمی و عدم‌رعایت قانون است.

مقررات‌زدایی در دستور کار است و در دولت هر آیین‌نامه‌ای که می‌آید سعی می‌کنیم آن را خفیف کنیم تا فضای کسب‌وکار تسهیل شود. به‌عنوان‌مثال برای بازنگری در تأیید سفارتخانه برای سرمایه‌گذار خارجی با گرفتن سوبه‌پیشینه از جمله این موارد بوده است.

درحال حاضر شش‌ش میلیون و ۷۰۰ هزار واحد صنفی فعال در کشور داریم که از آنها سوبه‌پیشینه گرفته می‌شود که ۹۰ درصد آنها پاک هستند اما در این راه با افرادی که آثار کیفری مؤثر و مهم داشته باشند نیز برخورد می‌شود اما به‌طورکلی مقررات‌زدایی برای تسهیل کسب‌وکار در دستور کار است و باید موانعی که محیط کسب‌وکار را آزار می‌دهد رفع شود و دولت در این زمینه به‌دنبال اقدامات اجرایی است.

درخصوص شفاف‌سازی نیز گردش آزاد اطلاعاتی قانونی بود که سال گذشته بعد از پنج سال تصویب شد و در این قانون سه سال به دستگاه‌ها و وزارتخانه‌ها زمان دادیم تا تمام اطلاعات را در سایت

منتشر کنند. اکنون یک سال از این زمان گذشته و دو سال دیگر باقی مانده است. به‌طورکلی در راه الکترونیکی‌کردن دولت کام‌های ارزنده‌ای برداشته شده و تحقق کامل این‌ امر نیازمند زمان است. در مورد دخالت‌های دولت نیز تلاشی بر این بوده است که به حداقل برسد و از سوی دیگر واگذاری‌ها واقعی باشد اما در این راه با برخورد و فشار و حساسیت روبه‌رو هستیم.

موضوع نگران‌کننده دیگر نظام بانکی است. نظام بانکی یار اقتصاد نیست و این مشکل اصلی است و در این راه فعالانسی ورود کرده‌اند که درموقعیت دولت در این زمینه رکوردی است که در تاریخ بی‌سابقه است، دولت حتی جلو جذب نیرو را هم گرفته است. در ابتدای دولت شاهد ورود ۵۰۰هزارنفری نیرو از دولت قبیل بودیم اما تاکنون جلو جذب نیرو را هم گرفته‌ایم مگر اینکه جذب نیرو با آزمون بوده باشد درغیراین‌صورت دولت نیرو از بیرون جذب نکرده است. از سوی دیگر دولت هزینه‌های جاری خود را به‌شدت کاهش داده و همچنین از منابع بانکی و پول پرقدرت استفاده نکرده است.

زمین یکی از مواد تحریک رانت در ۶۰ سال گذشته بوده است و اکنون نیز درگیر این موضوع هستیم و تغییر کاربری‌ها را به‌شدت کنترل می‌کنیم و این موضوع با وسواس زیادی پیگیری می‌شود. ضمن اینکه واگذاری اراضی دولتی را تقریبا به صفر نزدیک و متوقف کرده‌ایم.

طبق قانون پولشویی به ارائه گزارش موظف هستند، البته در این راه دو موسسه و یک بانک سریچی کرده‌اند و به سراغ نماینده‌های مجلس رفته‌اند و خواسته ما از نماینده‌های مجلس این است که تسلیم متخلفین و قانون‌شکنان شوند. فضای خوبی در کشور ایجاد شده است و با وجود سخت‌ترین مشکلات سعی کردیم فضا را آرام کنیم. درست است از رکود خارج نشده‌ایم، اما بدترین شرایط تحریم اسمال خودنمایی کرده است.

محسن جلال پور/رئیس اتاق بازرگانی ایران فساد مانند موربانه زیرپوستی عمل می کند

بیش از ۹۰ درصد هیأت خارجی که به ایران سفر می‌کنند، پرسش سوم یا چهارشان درباره معضل فساد در ایران است. آنها می‌گویند ایران برای مبارزه با فساد چه اقدامی خواهد کرد و چه تضمینی داریم که در این فضا کار

اقتصاد

وزیر دادگستری در همایش مبارزه با فساد و ارتقای سلامت اداری:

نمایندگان مجلس تسلیم بانک‌های متخلف نشوند

در ۳ ماه گذشته بانک‌ها ۲ بار بازرسی شدند

عکس: سعید عامری، اتاق تهران

کنیم، فساد موضوعی اساسی برای ایران است و باید حل شود تا اطمینان لازم را به سرمایه‌گذاران خارجی برای فعالیت در ایران بدهد. فساد مانند موربانه زیرپوستی عمل و به مرور زمان جا می‌گیرد و روزی بنیان خانواده، شرکت و کشور را خواهد ریخت.

ایران در بین ۱۷۴ کشور، رتبه ۱۳۶ را در حوزه فساد دارد و این رتبه قابل‌توجه است. گسترش فساد با پول‌های بادآورده قابل‌جبران است اما کم‌شدن سرمایه‌های اجتماعی و تحلیل‌رفتن آن در توسعه برای کشوری که به آن نیاز دارد، یک آسیب جدی است.

همه ما می‌دانیم در دهه گذشته، مجموعه‌هایی به اقتصاد وارد شدند و پول‌های بی‌حساب و کتابی خرج کردند که اکنون نتیجه آن پنج‌برابرشدن دولت است. گاهی دولت ما در مقایسه با دیگر کشورها بیش از ۱۵ برابر بزرگ‌تر شده است.

موضوع دیگری که باید موردتوجه قرار گیرد، بازنگری در قوانین و مقررات است که البته اقدامات مناسبی در این زمینه صورت گرفته است. برخی از وزارتخانه‌ها تا یک‌چهارم از قوانین و مقررات دست‌وپاگیر خود کاسته‌اند که نتیجه این امر کاهش فساد است، به طور کلی در زمان مبارزه با فساد،

باید مانیفست جامع تهیه و تدوین شود و در راستای تحقق آن نیز قاطع حرکت کرد. با شرایط کنونی مبارزه با فساد کافی نیست بنابراین به تغییر روش نیاز است، یکی دیگر از عواملی که سبب دامن‌زدن به فساد می‌شود، تبعیض است، به‌عنوان مثال مغازه‌ای که گران‌فروشی می‌کند با ابزارهای مختلف با آن برخورد و گاهی تعطیل می‌شود اما برخی مغیسه‌های مالی از ابتدا خلاف می‌کنند و مجازات هم نمی‌شوند بنابراین چنین برخورد‌های صرفوصدی و تبعیض‌ها، سبب افزایش فساد می‌شود. الکترونیکی‌کردن ارتباطات مالی و شیشه‌ای‌کردن فضاها مالی، برای مبارزه با فساد باید در دستور کار باشد. با چنین روش‌هایی همه متوجه می‌شوند که زیر ذره‌بین هستند.

موضوع دیگری که نگران‌کننده شده است، فرار سرمایه‌هاست؛ چنین معضلاتی نشان‌دهنده جدی‌بودن مسئله فساد است. همان‌طورکه دولت تیمی قوی برای موضوع هسته‌ای داشت، باید برای فساد هم تیم تشکیل دهد و کاری جدی در این زمینه صورت گیرد.

در بسیاری از موارد، دستوری عمل می‌کنیم که نمونه آن تعیین نرخ ارز و قیمت‌گذاری آن است که این اقدام فسادبرانگیز است، بنابراین به‌طورکلی باید مجموعه کاملی تهیه کنیم تا به راه‌حل اساسی دست یابیم.

مسعود خوانساری /رئیس اتاق بازرگانی تهران فساد به شکل ویروس گسترده شده

متأسفانه فساد در سال‌های گذشته به شکل ویروسی آزاددهنده در فضای اقتصادی کشور گسترده شده است و انتشار ارقام دلخراشی که در رسانه‌ها برخی مواقع عنوان می‌شود، همه دلسوزان را نگران کرده است. رتبه ایران در شاخص‌های بین‌المللی بالاست که برای جرئت سنج‌کردن در مورد آن در عرصه‌های مختلف وجود ندارد و از سوی دیگر فکر می‌کنم همه مقامات ارشد نظام دغدغه‌شان همین است که به چه صورت با فساد مبارزه کنند و این موضوع در بخش خصوصی نیز یکی از بزرگ‌ترین دغدغه‌هاست.

درآمدهایی که در سال‌های گذشته به اقتصاد کشور وارد و بدون حساب‌و‌کتاب هزینه شد، یکی از دلایل فساد اداری بوده است. این فساد به عمق

جامعه هم نفوذ پیدا کرده و امروز بخش خصوصی و سه قوه باید تلاش کنند تا هرچه زودتر این فساد ریشه‌کن شود، چراکه بعد از توافق هسته‌ای، فضای جدیدی در اقتصاد کشور باز شده و این امید در بخش خصوصی به وجود آمده که اقتصاد با سرمایه‌گذاری رونق پیدا کند.

ما فساد را فقط اختلاس نمی‌دانیم بلکه سخت‌گیری‌های بدون ضابطه و ایجاد رانت برای شرکت‌های شبه‌دولتی، مانع‌تراشی بی‌منطق در قبال صاحبان کسب‌وکار نیز سبب ایجاد مسیرهای سلیقه‌ای شده و مباحث رشوه را در اقتصاد کشور توسعه می‌دهد. درعین‌حال پول‌های بادآورده که در دهه گذشته طبقه جدیدی را ایجاد کرده باعث شیوع فساد می‌شود.

نبود شفافیت در دستگاه حاکمیتی و وجود مجوزهای غیرضروری، عاملی در ایجاد رانت است. برای حل این مشکل باید بدنه دولت را کوچک کرد و دولت باید از کار تصدی‌گری رهایی پیدا کند و تقویت بخش خصوصی واقعی می‌تواند از رانت جلوگیری کند. یکی از مهم‌ترین عوامل فساد مجوزهای زائد است که سبب تحریک فساد می‌شود. تصدی‌گری دولت و شرکت و نهادهای منتسب به دولت که سرمنشأ رانت و اختلاف با بخش خصوصی هستند باید مورد توجه قرار گیرد.

فرشاد مؤمنی /اقتصاددان

در راه مبارزه با فساد پوشش کافی نبوده است

بررسی‌های آماری نشان می‌دهد ایران از ۷۷ درصد کشورهای جهان فاسدتر است یا به عبارتی دیگر ۳۳ درصد کشورهای جهان اوضاع بدتری از ایران دارند. در راه مبارزه با فساد پوشش‌ها کافی نبوده است.

از سال ۱۳۵۲ تا امروز دالما گستره و عمق دستگاه‌های مبارزه با فساد بیشتر شده اما گرفتاری‌ها در این زمینه افزایش بیشتری یافته است بنابراین اگر فهم نظری واحدی نداشته باشیم قادر به تفکیک متغیرهای مهم از غیرمهم نیستیم و در این راه اگر منابع در جای صحیح هم هزینه شود، کافی نخواهد بود.

باید به کانون مشکلات مراجعه کنیم و از آزمون و خطا جلوگیری کنیم. در نبود فهم نظری دنبال آزمون و خطا می‌رویم. به عنوان مثال پاسپورت و گواهینامه را چندروژه صادر می‌کنیم اما باید ببینیم واقعا دستاوردها در این زمینه عملی بوده است.

در دولت گذشته رئیس‌جمهور می‌خواست مورد به مورد برای حل مشکلات مردم وقت بگذارد که کارشناسان گفتند این کار ۴۰۰ سال زمان نیاز دارد تا به هر ایرانی برای رسیدگی مشکلاتش زمان برسد بنابراین باید از کار نمایشی و جنبه‌های تبلیغاتی بکاهیم و به سمت جنبه‌های عملی مشکلات برویم. در جامعه‌ای که تعرض بی‌دربی به حقوق مالکیت صورت می‌گیرد و امنیت کافی نداشته باشد، فساد جامعه به فساد تولید نمی‌روند و نگاه‌ها نیز تولید را در حد معیشت و مقیاس کوچک با افاق کوتاه‌مدت دنبال می‌کنند و جامعه با امتناع از توسعه روبه‌رو می‌شود.

در مبارزه با فساد باید بفهمیم به‌لحاظ تئوریک عنصرهای تعیین‌کننده چیست؟ و همچنین دستگاه قضا چقدر می‌تواند از حقوق مالکیت دفاع یا اظهار بی‌طرفی کند. مطالعات نشان می‌دهد متغیرهای متفاوتی در مبارزه با فساد نقش تعیین‌کننده‌ای دارند که نمونه آن شفافیت است. کانون اصلی رانت و فساد، غیرشفاف‌بودن امور است و همین الان در هیچ سند دولتی‌ای در مورد درآمدهای ارزی نفت اطلاعاتی نمی‌توان کسب کرد. به‌عنوان‌مثال در یک دوره ۱۰ ساله، اطلاعات وارداتی و صادراتی ایران و امارات مورد مطالعه قرار گرفت که اختلاف و تفاوت آن به ۴۰۰هزارمیلیاردتومان رسید که این موضوع را می‌توان بین ایران و چین و دیگر کشورها بررسی کرد. به‌عقده‌شدن رفتارهای مالی دولت نیز از دیگر مواردی است که باید مورد توجه قرار گیرد و بخش خصوصی اگر می‌خواهد فعال‌تر شود باید در رفتارهای مالی دولت مشارکت داشته باشد و اگر در زمان لایحه بودجه نظر و نظارت‌های مدنی اعمال نشود نوش‌دارو بعد از مرگ سهراب خواهد بود.

وزارت اقتصاد تیمی در نظر گرفته تا میزان بدهی‌های دولت به بخش‌های مختلف را مشخص کند. تاکنون این تیم نتوانسته رقم دقیقی را اعلام کند و همواره برآورد می‌دهند؛ چنین موضوعی نشان‌دهنده عدم شفافیت‌هاست.

موضوع دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد سیاست‌های اقتصادی بی‌کیفیت و نابرابر است. متأسفانه در دوره قبلی از عدالت بد دفاع شد و اکنون جرئت سنج‌کردن در مورد آن در عرصه‌های مختلف وجود ندارد و از سوی دیگر فکر می‌کنیم عدالت اجتماعی را می‌توان از طریق صدقه‌دادن و تشویق به مصرف برقرار کرد در صورتی‌که کانون اصلی عدالت اجتماعی کارایی و بهره‌وری است. تاکید بنده این است که جامعه فعالان اقتصادی ایران باید صداقت را دولت مطالبه شفافیت و پاسخ‌گویی داشته باشند.

ارز و طلا

اونس طلا سردرگم شد

● شرق: اونس طلا در آستانه نشست ۱۵ و ۱۶ دسامبر، روز موعود تعیین نرخ ارز در فدرال رزرو آمریکا، در سردرگمی به سر می‌برد. مصطفی قدرتی، معامله‌گر بازار طلا و ارز با بیان این مطلب به «شرق» گفت: دیروز اونس طلا نسبت به روز دوشنبه، تقریبا خنثی عمل کرده و بازه نوسانی بین هزارو ۶۶ هزارو ۷۹ دلار را طی کرد. در واقع هر نوسانی در بازار طلای جهانی، قیمت طلا را دوباره به نرخ قبلی خود بازمی‌گرداند و به این ترتیب طلا در قیمت هزارو ۷۲ در آخرین معاملات خود ایستاد. سکه در بازار داخلی هم با قیمت ذاتی خود معامله شد. قدرتی همچنین با اشاره به ایست دلار بر قیمت‌های قبلی افزود: جو معاملات دلار همچنان خریدار است و هر کاهشی در نرخ آن به‌سرعت با واکنش مواجه شده و نرخ را به قیمت بالای خود بازمی‌گرداند. به این ترتیب با وجود بازشدن معاملات در نرخ سه‌هزارو ۶۳۰، دلار تا پایان معاملات به سه‌هزارو ۶۵۰ تومان رسید.

ارز +	قیمت (تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۶۵۰	+۴
یورو	۳۹۵۰	-۲
پوند	۵۴۷۰	-۳۰
درهم	۹۹۸	+۱
طلا و سکه +	قیمت	تغییر
طرح جدید	۹۱۹۰۰۰	-۲۰۰۰
طرح قدیم	۹۱۸۰۰۰	-۲۰۰۰
نیم	۴۶۴۰۰۰	-۱۰۰۰
ربع	۲۵۷۰۰۰	-
گرمی	۱۶۸۰۰۰	-
گرم ۱۸ عیار	۹۳۸۵۰	-۳۱۰
اونس + (دلار)	۱۰۷۳	-۴

بورس

باز هم معاملات بلوکی و کنترل شاخص

شاخص بورس را رها کنید

علی نیکوگفتار . تحلیلگر بازارهای مالی

● روز گذشته شاخص کل بورس تهران به مدد برخی سهم‌های شاخص‌ساز، افزایش ۱۷واحدی را تجربه کرد و به ۶۲هزارو ۳۹۲ واحد رسید، اما شاخص کل هم‌وزن با کاهش ۱۱واحدی مواجه شد. اغلب کارشناسان برای تحلیل بازار ابتدا از بررسی شاخص کل علاوه بر مثبت‌کردن شاخص در برخی روزها مأموریت تقلیل میزان کاهش شاخص را نیز برعهده گرفته، همچنان در دستور کار قرار دارد و باعث شده شاخص کل اعتبار خود را بیش‌ازپیش از دست بدهد. متأسفانه سیاست‌های دستوری برای کنترل شاخص باعث شده بازار نتواند با روند عرصه و تقاضای طبیعی خود به تعادل برسد و رکودی‌فرسایشی در بازار حاکم شود. اغلب پیش‌بینی‌ها حاکی از نزول شاخص تا محدوده ۵۷هزار واحد بود تا بتواند قدرت لازم برای صعود از کسب کند ولی حمایت‌های صورت‌گرفته باعث شده شاخص بالای ۶۰هزار واحد توقف کرده و به محدوده واقعی خود نرسد، این امر رسیدن بازار به تعادل را تا تأخیر بیشتری همراه می‌کند. در شرایط کنونی با توجه به وضعیت اقتصاد جهانی و شرایط صنایع داخلی و تغییر نگاه دولت از کنترل تورم به سمت رونق اقتصادی که به واسطه مشکلات و مسائل خاص موجود به‌کندی صورت می‌گیرد -و یکی از علائم این تغییر نگرش را باید در بودجه سال ۹۵ کشور جست‌وجو کنیم- لازم است انتظار برای بازگشت بازار را کمی به تأخیر بیاوریم و به شرط ظهور نشانه‌های خروج از رکود، یک دوره حدود شش‌ماهه را برای پایان این رکود ۲۳ماهه در بازار سهام متصور باشیم. ۲۳ماهه که به گواه کاهش ۱۶۰هزار میلیارد تومانی در ارزش بورس و رسیدن این عدد از ۴۳ به ۲۷۰هزار میلیارد تومان، به طور میانگین ضرر ۳۵درصدی را برای سهامداران در پی داشته است.روز دوشنبه پس از پنج روز رقابت در نهایت دو شرکت قندی متعلق به بنیاد مستضعفان و شرکت مادر تخصصی صنایع گسترش صنایع غذایی سینا به فروش رفت. بیش از ۸۸ درصد از سهام کارخانجات قند قزوین با قیمت هر سهم سه‌هزارو ۵۶۰ ریال و با حدود ۵۳ درصد افزایش نسبت به قیمت پایه ارزش کل ۵۲۱ میلیارد ریال معامله شد، همچنین معادل ۵۹۰۹ درصد فراورده‌های غذایی و قند چهارمحال نیز در نهایت پس از ۸۴ درصد افزایش نسبت به قیمت پایه به قیمت هر سهم چهارهزارو ۶۰۰ ریال و ارزش ۳۸۵ میلیارد ریال دادوستد شد.

عنوان/شاخص	مقدار	تغییر
کل	۶۲۳۹۲۴	۱۷۵۹
شاخص قیمت	۲۴۲۹۳	۶۸۰
شاخص کل (هم‌وزن)	۹۶۳۱۰۱	-۱۱۴۰
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۸۱۸۴	-۹۷۰
آرژاد شاور	۶۸۳۱۰۶۳	-۲۲۸۲
۵۰ شرکت بزرگ	۲۵۴۱۴	۱۰۰۰